

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Exercitium 3. De sacrificio Missæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

EXERCITIUM TERTIUM.

DE SACRIFICIO MISSAE.

EXercitium hoc in tres secabitur partes. In primâ de eo, quod ante Missam. In secundâ de eo, quod in Missa. In terciâ de eo, quod post Missam peragendum est, tractabitur.

Dispositio & Preparatio remota ante Missam.

Inquam certissimum primò proponendum est, meliori utique haud esse quempiam vii praxi sanctum celebrandi Missæ Sacrificium, quàm quod omni cum deuotione, curâ, & diligentia attendat ad dicenda & peragenda quæ in eodem ritu & officio Missæ præscripta sunt, nimirum, proferendo verba, penetrando sensum, ac pios ex eodem eliciendo affectos. Hic est modus celebrandi decentissimus ac fructuosus, quem & S. Bernadus usurpauit & consuluit hisce verbis: *Frangamur mei, immolantes hostiam laudis, iungamus verbum caribus, sensum sensui, affectum affectui.* Præterea mouet

*Apud Dur.
lib. 4. c. 1.*

cordis & vocis coniungendus est actus corporis, eâ ma-
 nitate ac deuotione, quam eadem ceremoniæ & ru-
 bricæ Missæ postulant. Nihilominus ad primam hanc
 partem, seu exercitium, quod supponitur vt principale &
 essenziale, seu basis & fundamentum, necessaria sunt, &
 conducunt nonnulla alia, ad hoc, vt illud primum maiori
 cum deuotione peragatur. Et quamuis sacrosancto
 mysterio Missæ, vt etiam benè aduertit S. Bonaventura, *S. Bona. in
 nobil. adendum, nec minuendum sit*, hoc tamen, vt idem *expos. Missæ*
 innot, intelligendum est vocaliter: nam eodem tempo-
 re Missæ mentaliter, idque magnâ cum laude & fructu,
 exerceri possunt varii actus interni, voluntatisque affe-
 ctus, iuxta varietatem mysteriorum & Sacramentorum,
 quæ in ea pertractantur. Supposito hoc principio,
 tanquàm certissimo: è re erit exercitium aliquod men-
 tale, vt, nempe, ante Missam nonnullas nobis efformem-
 mus considerationes.

CONSIDERATIO I.

PRiUSQUÂM des initium venerando Mysterio Missæ, *Considera-*
 attende & profundè considera, quòd vocaris? vt agas *tio Finit.*
 cum Deo, cum sanctissima Trinitate: in nomine Christi,
 sanctissimæ eiusdem Matris, totius Ecclesiæ Trium-
 phantis, simul & Militantis: de negotio quodam gra-
 uissimo & summi momenti: de gloria Dei: de salute
 Mundi: & nonnisi sub titulo Legati Christi D.N. Undè
 dicere poteris cum Apostolo: *Pro Christo legatione fun-* *Ephes. 6.*
gor in catena; nimirum, Crucis instructus armis.

CONSIDERATIO II.

ALtatis locum, in quo celebrandum est, compones,
 imaginando tibi, altare esse montem Caluarie, in
 medio illius plantatam Crucem cum Christo crucifixo.
 & pedi Crucis astantem Beatissimam Matrem eius Vir-
 ginem Mariam. Ulterius repræsentabis tibi cælum seu
 Paradisum apertum, nec non Sanctum, aut Sanctam il-
 lam, de qua isto die celebratur Missa, speciali gloria &
 splendore coruscantem. In gradibus supra altare situm
 Pars Quarta

erit Purgatorium. In coram Evangelii stabit Summus Pontifex cum toto Statu Ecclesiastico, & in coram Epistolæ Imperator cum toto Statu sæculari. Reus sacerdotem propè pedem altaris statunt omnes peccato mortali obnoxii, Gentiles, Hæretici, mali Christiani. Sub altari constituetur Infernus pateas, cunctos peccatores, quotquot Sacrificii nõ sunt facti participes, absumpturus. Et in profundiori Inferni loco cõtemplabitur ipsum, ob peccata tua illuc condemnatum. Adhuc in facies sacratissima quinque vulnera Crucifixi in medio altaris positi, veluti quinque fontes ad irrigandam fecundandamq; preciosissimo suo Sanguine vtramq; Ecclesiam mortalium simul & vuentium. E sinistro pede stabitis fluidi quendam Sanguinis promanentem, salutem peccatorum: è dextero alterum, in salutem gloriam animarum purgatorii: è manu dextera alium, in salutem Summi Pontificis & Ecclesiasticorum: è manibus sinistra alium, in salutem Imperatoris, aliorumq; Dominorum temporalium. Ac deniq; Sanguine è latere Christi profluentem in cœlum vsque suspiciens salientem, in gloriam sancti ss. Trinitatis, Humanitatis eiusdem Christi, Sancti ss. Mariæ Virginis Mariæ, cunctorumque Sanctorum & Angelorum cœlestium. Undequaque Sacramentum hoc virtutem suam diffundere conspicies: in cœlum ad ima Inferni nõ descendit vlla vis Sacramentum in salutem istarum infelicium & miserarum animarum. Cum hoc igitur ordine rogabis in duobus illis *Memento Missæ*, pro peccatoribus, pro iustis, pro animabus Purgatorii, pro Gloria Dei & Sanctorum, dicendo: *Gloriam, Domine, Sanctitatem, & Gloriam humillimè cõgitor: Gratiam peto concedi constitutis in peccato mortali: Sanctitatem Statui Ecclesiastico & sæculari: Gloriam essentialem animabus Purgatorii (& hoc fiet in Memento pro mortuis) & accidentalem toti cœlesti Curia.*

CONSIDERATIO III.

Consideratio Circũstant. Considerabis in super ante Missam hæc quinque *permodò offeratur sacrosanctum Missæ Sacrificium, Quis offerat: Principalis offerens est Christus, & non*

solam ratione rei oblatæ sacrificium Missæ est infiniti
 valoris, sed semper est acceptissimum Patri æterno: Offe-
 rendens secundarius & instrumentalis est Sacerdos, qui non
 in propria persona, sed in persona Christi offert, in quan-
 tum repræsentat Christum, seu tanquam Vice Christus.
 Unde in Consecratione non dicit: *Hoc est Corpus Christi;*
 sed: *Hoc est Corpus meum.* Et sicuti, quod me concernit,
 responsum moris habui; ita, in quantum repræsentor, (spet- 2. Cor. 13.
 rare debeo, vt dignetur Pater hoc holocaustum in odorem
 suavitatis accipere.

Cui offeratur? Deo, recognoscendo eum vt rerum o-
 mium primum principium & vltimum finem. Unde
 non offertur ipsis Sanctis; sed propter Sanctos: Deo, vi-
 delicet, in gratiarum actionem, propter gratias Sanctis
 concessas.

Quid offeratur? Totus Christus, Corpus, Sanguis, A-
 nima, Persona, Diuinitas, Virtus, Merita Christi.

In quem finem? Triplex illius finis est, iuxta S. Bona-
 venturam: Deus, Christus, Proximus; Ad gloriam Dei,
 in memoriam Passionis Christi, vtilitatem Proximi.

Quomodo offeratur? Sub forma panis & vini, vt hoc
 idem, quod offertur tanquam sacrificium ad gloriam
 Dei, sit sacramentum in vtilitatem hominis.

CONSIDERATIO IV.

Totus de propriis diffidens viribus pro huius rei ex-
 ecutione, omni cum fiducia recurre ad sanctissimam *Inuocatio*
 Virginem Deiparam, planè confidens in potētissimo au- *B. Virg.*
 xilio ac patrocinio huius virginis, tanquam Matris Chri- *Maria.*
 sti, veri, vt potēt, sacrificii & Hostiæ Altissimi. Quapro-
 pter pluribus in locis Canonis Missæ mentio fit sanctiss.
 Matris Dei: in *Communicantes*, in *Suscipe sancta Trini-*
tas, in *Libera nos &c.* & antiquitus celebrabatur etiam
 memoria eius in *Gloria in excelsis Deo*, in istis versibus:

Tu solus Sanctus, Tu solus Dominus, Tu solus Altissimus, *In Missali*
Iesu Christo, & dicebatur: Tu solus Sanctus Mariam san- *Romano*
Bisicans; Tu solus Dominus Mariam gubernans: Tu solus *Anni 1515.*
Altissimus Mariam coronans. Deindè in festo sanctiss. &
 immaculatæ Conceptionis eius iidem versus variaba-
 tur hoc modo: *Tu solus Sanctus Mariam preseruasti: Tu so-*
lus Dominus Mariam fabricasti: Tu solus Altissimus Ma-
riam sublimasti.

k 2

Roga-

Rogabis igitur præcellam hanc Dominam & Reginam, ut suscipiat te in seruum tuum, & in perpetuum mancipium suum, & dignum te faciat ministrum altaris Filii sui.

CONSIDERATIO V.
& ULTIMA.

Legatus, priusquam legationis suæ exordietur negotia, sistere sese debet suo Principi, ut ab eodem plenam commissionis suæ instructionem recipiat, & ipsam voluntatē intelligat; Sacerdos pariter, antequam Missam inchoet, corde & animo in Paradisum cœlestem sese transferat, oportet, ut benedictionem, & ultimam instructionem expediendorum recipiat à sanctissimâ Trinitate, ab Humanitate Christi, & sanctissimâ Matre. Mente igitur in cœlum subleuatus humiliter procides in genua, teque prosternes ante thronum sanctissimæ Trinitatis, sanctam postulando benedictionem, & dicendo: *Iube Domine benedicere.* Respondet Pater æternus: *Benedicaris in virtute potentia mea.* Respondet Filius: *Benedicaris in lumine Sapientia mea.* Respondet Spiritus Sanctus: *Benedicaris in gaudio Bonitatis mea.* Eandem postulabis benedictionem ab Humanitate Christi, & respondebit: *Benedicaris in efficacia Sanguinis uerorum meorum.* Eandem benedictionem petes à Beatissima Virgine, & simile tibi dabit responsum: *Benedicaris in abundantia uberum meorum.* Hisce robotatus & confusus benedictionibus descendes in terram, non tuus men solus, sed Angelorum stipatus comitatu, qui locustissimè te comitabuntur ministraturi tibi in sacrosancto Sacrificio. Hæc de præparatione remota: sequitur nunc proxima consistens in lotionem manuum, sacrasque vestium indumento, & processu ad altare.

Præparatio proxima
ante Missam.

In prima actione, considerans verba illa, quæ Sacerdos dicit lauando manus (*omnem maculam*) te totum expurgare debes ab omni specie maculae, & corporis & animæ: adde, ut nihil planè in te reperiat, quod suppetat

terrenum & humanum, sed totum sit Diuinum; *Sic ro-
tum alteratus, & Diuinus effectus, ut nihil respicias, nisi so. S. Bona in
lum Deum.* In secunda actione, quâ sacris indueris ve- *Expos. Miss.*
stibus, considera, quâ ratione Sacerdos vestibus sacris
indutus representet Christum cum instrumentis & my-
steriis Passionis suæ. Amictus significat velamen, quo
obuelatus fuit in domo Caiphæ: Alba vestem albam in-
nuat iussu Herod. s. ei impositam: Cingulum indigitat
funem, quo ligatus fuit in horto: Manipulus illum indi-
cat funem, quo columnæ alligatus fuit: Stola vltimum
funem denotat, quo colligatus fuit deferens Crucem ad
montem Caluariæ: & Planeta seu Casula ipsam de-
signat Crucem.

Præterea hæ sacræ vestes varias consignant virtu-
tes, quibus Sacerdos ornatus esse debet: *Diligenter ad- Durand.
uertat Sacerdos, ut signum sine significato non ferat, ut ve- lib. 3 c. 1.
stem sine virtute non portet.* Amictus, significat Fidem:
Alba innuit candorem Innocentiæ, Cingulū indigitat
Castitatem: Manipulus indicat Patientiam: Stola deno-
tat Obedientiam: Planeta seu Casula designat Charita-
tem. Vestito ergo Sacerdote.

Sequitur tertia actio, quâ procedit versus altare, velu-
ti alter Christus, in humeris portans Crucem versus
Montem Caluariæ. Ubi considera, quomodo *Angeli pa-
tiu amarè stentes*, deferant in processione instrumenta
Passionis, Sacerdotem altare versus comitantes: ac sancta
Dei Mater, aliæque Mulieres *plorantes & plangentes* pro-
ximè subsequantur.

In Missa.

Quinque sunt principales Missæ partes: Præpa-
ratiua, Instructiua, Celebratiua, Perceptiua, & 3. p. 9 83.
gratiarum Actiua.

PRIMA PARS.

In prima parte Missæ, quæ est Præparatiua, continetur
Introitus, Kyrie eleison, & Gloria.

In principio Missæ, cum te primò commendas An-
gelo tuo Custodi tibi assistenti, veluti solet assistere Sa-
cerdoti primitias celebranti.

1. Considera, quâ ratione Psalmus, *Judica me Deus, Deus.*

k 3 |

sit

fit quasi brevis quædam formula & compendium materiam & finis cœlestis legationis, quæ fungitur Sacerdos, quia in nomine Christi orat pro Ecclesia, *deduci* & *adduci*; *deduci* in via bona huius vitæ, & *adduci* in terminum beatum alterius vitæ. Idque per duo media: per hoc, nimirum, quod liberemur ac defendamur ab omni tentatione Dæmonum, nec non à gente non sancta & peruersa: & per illud, quod Diuina luce illuminemur.

Confiteor.

2. Considera sub *Confiteor*, quod, ut aduertit S. Bonauentura, tamen Sacerdos, tanquam Christi Legatus, repræsentat Christum; non tamen desinit esse, qualis se est, peccator. Quapropter profundissima humilitate confiteri debes culpas & peccata tua, intimo ac cordiali dolore ea deplorando ante conspectum Dei. Et in actu illo, quo stas ita profundè inclinatus, conice oculos in Infernum & pœnam æternam, quam ibidem ob peccata tua promereris: exorando eam hoc dolore sanctissimam Dei Matrem, ut veram tuipius cogitioem, veiamque obtrineat humilitatem, propter suam suiq; Filii humilitatem, quæ per eandem Sacerdotis inclinationem repræsentatur. Et propter eundem finem, veræ, videlicet, humilitatis, puritatisque cordis consecutionem, magno cum affectu ac deuotione recitabis duas alias orationes immediatè subsequentes: *Aufer à nobis, quasumus Domine, &c. Oramus te Domine, &c.* Hæc est optima, in opinione Gregorii, vnica & sola dispositio pro ingressu Sacerdotis ad altare: *Sola humilitas est officii Sacerdotis erectio.*

lib. 1. Ep.
254.

Kyrie eleison.

3. Sub *Kyrie eleison* & *Gloria in excelsis*, considera presentis vitæ miseriam, & felicitatem alterius. *Kyrie* dicitur nouies: tria *Kyrie eleison* Patri, tria *Christe eleison* filio, & tria alia *Kyrie eleison* Spiritui sancto dicuntur, cum intentione orandi pro tribus humanis miseris ignorantia, culpæ & pœnæ. Et sub *Gloria in excelsis* corde saltem mentio fieri potest Beatæ Virginis, veluti supra dictum est Consideratione quarta Præparationis ieiuniorum.

Secunda

Pars Missæ
Instructi-
ua.

SECUNDA PARS.

Secunda pars, quæ est instructiua populi, continet tria: Epistolam, Evangelium, & Credo. Et totum officium Sacerdotis non solum est orare pro populo; verum etiam prædicare.

edicare & instruere de faciendis & credendis: neq; su-
 core duntaxat, sed proprio etiam sanguine sigillare præ-
 dicationem Evāgelii. Quocirca Deus in Exodo præ-
 cepit, ut vestis Summi Sacerdotis tota esset repleta
 tantinnabilis: *Et cum ingreditur, & egreditur Sanctuari-
 um, in conspectu Domini audiatur sonitus & non moria-
 tur.* Hic sonus denotat prædicationem Evangelicam. *Et
 simul cum tintinnabilis erant mala punica*, coronam,
 symbolum, ut potest, Martyrii, significantia; prædicatio
 namque Fidei proprii sanguinis effusione confirmanda
 est, uti supra dictum est.

Prædicatio
 Exod. 28.

Martyriū.

TERTIA PARS.

Tertia Pars
 Missæ Cele-
 bratiua.

IN tertia Missæ parte, quæ est Celebratiua, continetur
 Offertorium usque ad Communionem exclusivè.
 1. Considera, quomodo in Offertorio quatuor veni-
 unt sub considerationem. Quis offert? *Ego indignus fa-
 mulus tuus.* Cui offert? *Deo in eo vino & vero.* Quid of-
 feret? *Hanc immaculatam hostiam.* Pro quibus? *Pro omni-
 bus fidelibus Christianis, vivis atq; defunctis.* Ultra hoc,
 ut accorda offeres Patriæ terro in hoc actu. Primum erit
 cor Christi lanceâ transverberatum: secundum erit cor B.
 Virginis doloris gladio sauciatum: tertium erit tuum
 sanctorum que peccatorum cor scelerum vlcibus re-
 pectum.

Mixtio a-
 que S. Tho.

2. Considera, mixtionem aquæ cum vino in calice
 tria habent significata. Primum significat Sanguinem &
 aquam è latere Christi profluxam. Secundum, unionem
 animæ cum Christo mediâ Fide in præsentia vita. Tertium,
 eandem & maiorem unionem mediâ æternâ Gloria in
 futura vitâ: *Redundat Aqua in calicem, & salit in vitam
 æternam.*

S. Ambros.

3. Sub Offertorio Calicis considera illa verba: *Cali-
 cem salutaris.* Principium enim salutis est solus Sanguis
 Christi. Rogabis Sanctissimam Virginem, ut efficaciter
 illum applicet pro nostra & totius Mundi salute.

Offertoriū.
 Calicis.

4. Sub Orationibus: *In spiritu humilitatis, & Veni San-
 ctificator,* considera, quæ ratione, ut hæc oblatio sit acce-
 pta & grata Deo, ex parte nostra requiratur humilitas
 quædam profundissima: ex parte Dei gratia, ignisque
 Spiritus sancti.

Humilitas;

S. Tho. 3. p.
q. 83.
Lexioma-
num.

5. Ablutio manuum fit & propter decentiam, & propter significationem; quia, secundum Dionysium, extrematum ablutio significat emundationem etiam à minoribus peccatis. Similem puritatem & munditiam Christus quadam vice monstravit S. Francisco in specie candelam purissimam ac limpida simam aquam.

Oratio ad
Ss. Trinit.

6. In Oratione, *Suscipe sancta Trinitas*, recordabimur primò Sanctissimam Trinitatis. Secundò Passionis Christi: hæc enim, quæ celebratur in Missa realis non est, sed Sacramentalis. Tertiò memor eris Sanctissimi Sacramenti. Quartò, Beatissimam Mariam Virginis. Quinò reliquorum Sanctorum, & in specie Angeli Custodis tui. Et hos deuotionis actus ordine isto petes à B. Virgine propter merita sui Filii, exercendo & conuersando illis in corde tuo.

Orate fra-
tres.

7. Sub *Orate fratres*: Sacerdos non Sanctorum dumtaxat; sed etiam hominum se commendat precibus, necesse est.

Præfatio.

8. Acclamatio in Præfatione facta Christo in ingressu urbis Hierosolymitanæ, & *Suscipiam corda delinquentium*

S. Thom.

innuunt, *ut nihil cogitatur à Sacerdote, & populo, nisi Dominum*

Durand.

9. Deinde incipit sacer Canon, nempe Regula, quæ

lib. 4. c. 36.

vitam nostram conformare debemus Passionis Christi

Innoc. ex-

Et dicitur etiam *Actio*, quia in Missa agitur causa nostra

pos. 3. p.

salutis cum Deo. *Secreta*, quia in secreto cordis, in quo

S. Th. 3. p.

tota Christi Passio representatur, conseruari debet

q. 38. art. 7.

Quapropter Providentiâ Diuinâ ita disponente sumit

ad 3.

initium à littera T Crucis, ut potè, figura & symbolo

Ob eundem finem, ut notat & obseruat S. Thomas

tantamque diuersam Cruces formantur à Sacerdote, ut

nam, quod fit in Missa, est ex Passione, & ad Possessionem

quia quod impetrat, ex merito Sacrificii Crucis est, et

tumque ordinatur ad representandum hoc idem Pas-

tionis Sacrificium. Qua de causa cum Canonis sit exten-

dium, cogita, te non amplius huius Mundi incolam habere

totum esse veluti immersum & absorptum in vastissimo

pelago Sanguinis Christi, ad eoque commendabis te à

lo tuo Custodi, sanctissimam Virgini, ut specialem & par-

ticularem, qualem istud mysterium, de quo agitur, ex-

git, obtineas deuotionem. In prima Canonis particu-

gulari

gatur Pater æternus per Iesum Christum, per Passionem eius & meritum, quod veluti quendam gratiosissimam myrrhæ fasciculum representabis Patri æterno in odorem suavitatis, & in signum, quod recognoscas omnem bonum pullulare ex meritis Passionis & Crucis, osculaberis altare, & pro Ecclesia orabis. Huius figura extitit summus Sacerdos, qui non intrabat Sancta Sanctorum, nisi simul cum sanguine victimæ: & Christus summus Sacerdos per proprium Sanguinem introiit in Sancta, aeternâ redemptione inuentâ. In sexta parte Canonis, Qui pridie &c. finita consecratione meditaberis quinque vulnera, tanquam quinque abundantissima flumina vnde quæque sese diffundentia modo supra dicto: & pro applicatione exorabis sanctissimam Virginem Sanguinis illius dispensatricem. Post consecrationem subito transformabis actus: primum adorationis Adoramus te Christe &c. secundum petitionis, petendo tria supra etiam memorata, dicendo: Gratia, Domine, Sanctitas & Gloria: tertio postulabis gratiam Martyrii dicendo: Amore amoris tui moriar, qui amore amoris mei dignatus es mori. Largire, amantissime Iesu, ut quem à te hausimus spiritum, pro tua gloria, te adiuuante, reddamus. In septima parte, videlicet, in consecratione Calicis idem facies, mutando solum orationem, Adoramus te Christe, cum illa, Te ergo, qua sumus, tuis famulis subueni, quos pretioso Sanguine redemisti. Et hæc non ore, sed corde dicenda sunt.

Hebr. 9.

S. Greg. 21.

QUARTA PARS.

Quarta pars Missæ est perceptiva, & continet Agnus Dei cum orationibus subsequenter, nec non Communionem ipsam. Ubi considera, quod illud, quod primo offerebatur, ut sacrificium, in salutem aliorum, modo sumatur tanquam Sacramentum. Ac primo sumit ipse Sacerdos, postea distribuit aliis: quia qui alius Diuina tradit, primo debet ipse participare esse.

Quarta Pars Perceptiva.

S. Tho. q. 83 a. 4.

S. Dionys. S. Tho. lo. cit.

QUINTA & VLTIMA PARS.

Quinta pars est gratiarum actiua. Quia tota Missæ celebratio, ut docet S. Thomas, in gratiarum actione consistit.

Quinta Pars.

Gratiarum actio.

k s

terminatur, populo exultante pro sumptione Mysterii, & Mysterii, & Sacerdote per orationem gratias offerente: *Matth. 26. ut & Christus, celebratâ cœnâ cum discipulis, hymnum dixit. Et hæc est vltima pars & finis Missæ.*

Post Missam.

CONSIDERATIO I.

IN gratiarum actione post Missam immediate rogabis Christum D N intra te præsentem, vt tanquam sacrificium cedat in gloriam Dei, totiusque Mundi salutem, frequenter replicando tria hæc verba: Gratia, Domine, Sanctitas & Gloria, modo supra dicto; & tanquam Sacramentum cedat in utilitatem tuam, eliciendo actus Fidei, Spei, & Charitatis in Christum, & sanctissimam eius Matrem, dicendo: Credo, Spero, Amo te, Jesu dulcissime: Credo, Spero Amo te, Maria dulcissima. Unde & precaberis sanctissimam Virginem, vt tibi efficaciter applicet pretiosum sui Diuini Filii Sanguinem. Recordando etiam memoria effusiones Sanguinis Christi deprecaberis eundem, vt septem virtutes eis correspondentes tibi elargiatur. Simulque vota tua renouabis.

CONSIDERATIO II.

STatio seu domicilium, in quo die isto tibi commorandum est, erit altare, vbi manè celebrasti: *Altaria tua, Domine, virtutum, Rex meus, & Deus meus.* Unde præcipue te occupabis in sacrificando & communicando, nimirum, spiritali modo, in cooperando effectibus Sacrificii & Sacramenti, in præstando opem, tam spiritualem, quam temporalem proximo tuo. Quare frequenter dices: *Immolo Deo sacrificium laudu, pro nostra & totius Mundi salute, in odorem suauitatis, Amen. Pannem caelestem accipiam, & nomen Domini inuocabo. Diuinorum Diuinissimum cooperari Diuinissimo Sacramento in salutem animarum.* Et præterea sæpè repetes verba ista: Gratia, Domine, Sanctitas, & Gloria oratio, ac imaginando tibi, ac si stares ante altare modo supra dicto.

CON-

CONSIDERATIO III.

Instat legalis Sacerdotis, qui fuit figura Sacerdotis Ev- *Exod. 28;*
 angelici te gerens. Primò debes esse purissimus, totus
 Cœlestis & Crucifixus. Has virtutes indicat iria illa Sa-
 cerdotis vestimenta, vestis alba sine roga Hyacinthina
 coloris cœlestis, & superhumeralis, quod vocant *Ephod*,
 & dicitur *Crux*. Et tintinnabula cum malis punicis ex
 otis secundæ vestis propendens significant, quod alios
 concionibus & exhortationibus proprio etiam sanguine
 sigillatis & confirmatis ad patriam cœlestem pertrahere
 debeas. Secundo magnam erga proximum exhibebis
 caritatem, illuminando eum doctrinâ & exemplo tuo,
 idque significabat vestimenti illius gestatio, quod gesta-
 bat Sacerdos in humeris & ante pectus suum, cui inscri-
 ptæ erant nomina filiorum Israël, & verba illa *Doctrina*
 & *Veritas*, Rationali iudicii appositæ. Ut inò tribus, his-
 que continuis occupaberis exercitiis: Passionis Christi,
 orationis, & mortificationis significatis nomine *Iehova*,
 quod in fronte ferebat summus Sacerdos, idemque so-
 nat, quod *Ipsè principium Passionis vitæ*, & incenso, quod
 in mâ manu gestabat, & sanguine Agni, quem alterâ tene-
 bat manu.

CONSIDERATIO IV.

Semper oculis mentis tuæ quinque ista obueisabun-
 tur exercitia deuotionis: erga sanctissimam Trinita-
 tem: Passionem Christi: sanctissimum Sacramentum:
 Beatissimam Virginem, & Angelum Custodem tuum,
 dicendo continuo: Laudata & benedicta sit semper san-
 ctissima Trinitas, Pater, Filius, & Spiritus sanctus: san-
 ctissima Passio Domini mei Jesu Christi: sanctissimum
 Sacramentum: sanctissima Mater Dei: Angelus meus
 Custos cum tota cœlesti Curia per omnia sæcula sæcu-
 lorum Amen. Agendo simul gratias pro Sacrificio
 Missæ peracto, & petendo gratiam pro
 futuro celebrando.

CON,

CONSIDERATIO V.

CONsiderabis, Missam die sequenti celebrandam fore ultimam totius vitæ tuæ, ista que celebrata lûbitò tibi ex hac vita migrandum esse. Quare instantibus precibus sollicitabis sanctissimam Virgine, vt impetret tibi gratiam, qua dignè feruenterque ad eandem te præpares ac disponas. Et, vt paucis plura complectar, & concludam, veluti etiam bene aduertit Carthusianus: *Tota conuersatio Sacerdotis & continua debet esse in præparatione, & gratiarum actione*; voluendo semper adiuuatum vnum ex his vocabulis, *Celebraſti*, vel *Celebrabis*, eundem ponderando & penetrando significata.

Carthus. de
Sacram.
Altar. a. 9.

PRÆROGATIVÆ SACRO-
SANCTI SACRIFICII
MISSÆ.

PRÆROGATIVA I.

Christus Institutor.

INstitutum fuit immediatè à Christo D. N. in vltima Cœna proferente verba illa consecrationis efficacia & plena mysteriis: *Hoc est Corpus meum, Hic est Sanguis &c.* Et hæc fuit prima Missa, quæ celebrata fuit in Ecclesia Dei, cui S. Petrus adiunxit Orationè Domini. Deinde ab alijs Pontificibus, veluti à Gelasio, Celeſtino, Gregorio aucta fuit Missa eo modo, quo iam celebratur. Cõsidera finem, quem habuit Christus in hac institutione, & fuit iste, vt cum suis viueret, moreretur semper pro nobis, quod, cum in effectum modo cruento deducere non posset, executus est modo in cruento & Sacramentali tum etiam vt nos daret pretiosis thesauris meritorum Passionis suæ. Gratiarum referat tanto tamque eximio benefactori, tantumque Amorem viuò semper & efficaci affectu imitari procura.

1. Cor. 11.
Dur. lib. 4.
c. 1.

PRÆROGATIVA II.

Idem est cum Sacrificio Cœnæ.

Sacrificium Missæ non discrepat nec differt à Sacrificio Cœnæ. Etenim conueniunt in principali Offertorio sequi

te qui est Christus; in re oblata, quæ est Corpus Christi: & in modo offerendi, qui est incruentus. Differunt solummodo in nonnullis accidentalibus circumstantiis. Christus namque in Cœna solus sacrificauit: in altari simul sacrificat cum Sacerdote, tanquam cum ministro suo. Christus in Cœna consecrauit in memoriam Passionis futuræ: in altari consecrat in memoriam Passionis præteritæ. Christus in cœna fecit actum non impetratorium duntaxat; verum etiam satisfactorium & meritorium; in altari solum impetratorium. Considera Sanctorum Apostolorum affectum in participatione Sacrificii Cœnæ, eundem affectum imitare in participando, spirituali & sacramentali modo, Sacrificio Missæ;

PRÆROGATIVA III.

Idem est cum Sacrificio Crucis.

Sacrificium Missæ & Crucis vnum & idem Sacrificium est: enimvero conueniunt in principali Offerente, & in re oblata. Differunt in modo offerendi: quia Sacrificium Crucis fuit cruentum, Altaris est incruentum: Quapropter Sacrificium Missæ plus differt à Sacrificio Crucis, quàm à Sacrificio Cœnæ. Vnde affirmari potest, Sacrificium Crucis inter & Altaris non solum intercedere differentiam accidentalem, neq; essentialem, sed substantialem, iuxta diuersum modum offerendi, uti dictura est.

PRÆROGATIVA IV.

Dat efficaciam Passioni Christi.

Sacrificium Missæ est applicatiuum virtutis Sanguinis & Passionis Christi: vnde concurrit ad omnes effectus Gratiæ; at modis diuersis. Est satisfactiuum *immediatè*, per modum *immediatæ solutionis*, applicando satisfactionem Christi, veluti contingit in Missa pro Defunctis, verum ad alios effectus meriti, contritionis & huiusmodi concurrit *mediatè*: enimvero infallibiliter impetrat auxilia supernaturalia, aut sufficientia, aut efficaciam ad for-

ad formandos actus contritionis, ad opera meritoria & satisfactoria. Ratio est, quia Sacrificium Missæ offertur in persona & nomine Christi, qui pro statu præse- nec promereri, neque de nouo satisfacere; sed solum orare & impetrare potest hoc; quod promeruit, & pro quo satisfecit in Cruce. Igitur virtus Sacrificii Missæ solum impetratoria est, sed gratiarum omnium, & pro omnibus necessitatibus tam spiritualibus; quam temporalibus; est satisfactoria, non de nouo, sed soluendo & applicando satisfactionem Christi. Considera igitur, quâ ratione in hoc Missæ Sacrificio consistat tota virtus & efficacia, vti & fructus Sacrificii Crucis. *Per hanc in-*

Trid. sess. 22 *cruentam oblationem uberrimè merentis oblationis fru-*
6.2. *ctus percipiuntur.* Jam verò, si tempore crucifixionis Christi præsens simul fuisses in monte Caluarie; quanto cum desiderio, quantâ etiam reuerentiâ vultus saltem stillæ pretiosi illius Sanguinis participes fieri studuisses. Eodem affectu nunc assistere deberes Sacrificio Missæ, vbi non vnica duntaxat guttula, sed totus Christi Sanguis cum Corpore; cum Anima; cum Diuinitate Christi participatur.

PRÆROGATIVA V.

Operatur infallibiliter.

Modus concurrendi Sacrificii Missæ est ex opere operato. Duobus siquidem modis Sacerdos concurrens potest. Primò, ratione personæ, & si est in statu Gratiæ, in actu sacrificandi meretur, satisfacit, & impetrat opere operantis: quod si non est in statu Gratiæ, nullum horum effectuum assequitur. Secundò, ratione officii, in quantum sacrificat in persona & nomine Christi, & tanquam eius Legatus: & veralis, independenter propria sanctitate, infallibiliter confert remissionem pœnæ non ponenti obicem. Ratio est, quia offert in persona Christi, principalis Offerentis, cui nullam rem poterit æternus denegare potest: quemadmodum, si quidam inimicus & hostis Principis rogaret nomine alicuius per-

ius personæ, cui Princeps haud posset deesse, aut quidquam denegare; infallibiliter impetraret etiam ut inimicus. Præterea fundatur hic modus operandi *ex opere operato*, in promissione Christi, quæ habetur per traditionem Ecclesiæ, in quantum admittit opus operatum in Sacrificio Missæ, sicuti etiam in Sacramentis: secus Sacrificium Ecclesiæ non esset ita perfectum veluti Sacramenta: Probatur quoque ex Tridentino: *In Trid. Sess. 22. statuit Christus hoc Sacrificium, ut per illud applicetur nobis virtus suæ Passionis, ergò ex opere operato.* Quam ob causam semper in Missa exorabis Patrem æternum, *ut respiciat in faciem Christi sui*, qui est principalis Offerens, & non respiciat peccata offerentium minus Principalium, Sacerdotis, videlicet, & populi.

PRÆROGATIVA VI.

*Est tessera, seu symbolum
Fidei.*

Sacrificium Missæ tessera est, & signum Religionis Christianæ. Quemadmodum Christi Ecclesia una est, ita unum est Sacrificium, per quod cognoscitur Deus, eique debitus exhibetur cultus Latriæ. Etenim non solum diligendus est, ut supremus Princeps; verum etiam tanquam primum principium, & finis ultimus à quo omnia dependent, adorandus est. Hic cultus fundatus est in tribus actibus: primus est actus intellectus, quo cognoscimus Divinam Excellentiam in ratione primi principii & ultimi finis, à quo cuncta dependent, & propriam utilitatem, propriamque subiectionem & servitutem. Secundus est actus voluntatis quæ vult, & acceptat talem servitutem & submissionem. Tertius est actio externa sacrificandi ad indicandam Divinam Maiestatem, humanamque subiectionem ordinata.

PRÆ-

PRÆROGATIVA VII.

Est Signum mysticum Passionis Christi.

Quia Sacrificium Missæ non moralem duntaxat habet significationem, in quantum internum animæ actum Divinæ excellentiæ humanæque subiectionis protestantium significat; sed etiam mystica occulti cuiusdam mysterii supernaturalis gaudet significatione: quia per institutionem Christi ordinatum fuit ad significandam ac representandam sanctissimam Passionem suam. Propterea de essentia Sacrificii est consecratio sub utraque specie, cum non habeatur expressa Passionis Christi representatio, nisi per utramque consecrationem & panis in Corpus Christi, & vini in Sanguinem. Quamobrem considera, cum quantâ reuerentiâ & deuotione assistendum sit venerando Missæ Sacrificio: profundè excitando memoriam Passionis & Mortis Saluatoris: desiderando fieri participes meritorum fructus que preciosissimi sui Sanguinis.

PRÆROGATIVA VIII.

Est Sacrificium Sacrificiorum.

Est de causa tali illud compello nomine, quia cuncta primitiua Ecclesiæ Sacrificia eminenter continent quantum est Honorarium, continet Holocaustum quantum Eucharisticum, continet Hostiam pacificam quæ erat pro beneficiis datis, vel dandis: in quantum est Propitiatorium pro peccatis, quia remittit culpam & pœnam (sed culpam mediâ, impetrando quandam satisfactionis actum, & pœnam immediatè per modum satisfactionis applicando satisfactionem Christi) continet Hostiam pro peccatis. Quod si igitur Patres antiquæ legis summi deuotione & reuerentiâ sua operati fuere Sacrificia, quid non maiori veneratiōe ac deuotione hoc, quod illa continet, infiniteque superat, peragere debemus?

CON.

PRÆROGATIVA IX.

Christus Sacerdos per seipsum.

Christus non tantum ad Sacrificium Missæ concurrat per Sacerdotem, tanquam per Legatum suum, verum etiam per seipsum: totum namque illud agit, quod à vero quodam Sacerdote requiritur. Primò, intellectu recognoscit Excellentiam Naturæ Divinæ, & subiectionem suæ Naturæ Humanæ. Secundò, voluntate vult & acceptat huiusmodi subiectionem. Tertio Humanitate suâ, veluti suo Instrumento actualiter concurrat ad consecrationem, ordinando actionem illam & Corpus suum sanctissimum ad gloriam Dei; repræsentando ad eundem finem Passionem suam. Et hoc modo melius saluatur, quomodo nunc etiam Christus sit verus Sacerdos: ut enim mediante Legato suo sacrificaret, satis esset, quod in cœna ipse egisset Sacerdotem, & modo Sacerdos consecraret in persona eius. Secundò, sacrificium Missæ redditur magis honorarium Patris; quemadmodum longè maior accresceret honor Pontifici, si non solum ab illo Legato, sed etiam immediate ab ipsa Regis persona honoraretur. Tertio, Christus proprium efficitur exemplar ab aliis Sacerdotibus imitandum. Rogabis igitur, ut tanquam summus Sacerdos, & Sacerdos in æternum efficaciter tibi applicet sanctissimum Corporis & Sanguinis sui Sacrificium: cum hac namque applicatione omnem obtinebis gratiam & salutem.

PRÆROGATIVA X.

Offeritur ab omnibus.

In cuius rei signum Sacerdos in Canone vititur numero plurali, dicens: *Hanc igitur oblationem, quam tibi offerimus.* Primò, quia omnes fideles faciunt unum corpus. Et quamvis in toto naturali denominatione partis attribuat etiam toto; at non comparti (sic videre attribuitur oculo, & homini; sed non pedi) nihilominus in hoc toto mystico & morali, quia omnes partes sunt supposita eiusdem denominationis capacia, actus offerendi & sacrificandi attribui potest omnibus partibus. Secundo, Pars Quarta.

do, per quandam voluntatem, licet non actualem, virtua-
lem tamen & interpretatiuam, fundatam in esse Christia-
no; enim uero omnino censendum est, quemlibet Chri-
stianorum uelle ac optare, ut Sacrificium Missæ offer-
ratur etiam nomine suo. Sed magis proprie & speciali-
ter illi dicuntur offerentes, qui alio quo modo, & quadam
æternâ actione Sacerdoti cooperantur: Cum enim hoc
Sacrificium sit in genere signi sensibilis, non sufficit actio
interna; sed insuper requiritur actio externa. In quo
sensu cum Sacerdote offerre dicuntur, dantes stipen-
dium, ministrantes, assistentes, & omnes illi, quotquot
student, & procurant celebrationem Missæ.

PRÆROGATIVA XI.

Offeritur pro omnibus.

Quia est Sacrificium publicum & uniuersale, offer-
turque à Sacerdote, ut est medium inter Deum &
Ecclesiam. Quapropter dicitur in Canone: *Quanti
offerimus pro Ecclesia tua Sancta Catholica, & omnibus
orthodoxis atq; Catholica & Apostolica Fidei cultoribus.*
Neque Sacerdos aliam intentionem habere potest, quia
in celebratione tenetur obseruare ritum Ecclesiæ. Et hoc
intelligitur de Sacrificio, ut est Propitiatorium, seu Satis-
factorium, & Impetratorium: quia, ut est Honorarium &
Eucharisticum Deo duntaxat offeritur.

PRÆROGATIVA XII.

*Fructus & effectus Sacramenti
Uniuersalis.*

Quoniam ualor Sacrificii Missæ sit infinitus, in in-
finitâ Personæ Christi dignitate fundatus; fructus
tamen & effectus finitus est: quia finito modo applica-
tur, & promittitur à Christo. Ac propterea, quando ob-
feritur pro multis, diuiditur, & eo minor est in singulis; at,
quando à multis offertur, non diuiditur; sed multipli-
catur, quemadmodum multiplicantur actiones offeren-
tium; alioquin totum participaret de fructu Missæ, qui
aliis sociis præsentibus eam audiret, quàm is, qui solus
eandem aut euitaret.

Perfo-

Personæ, quæ fructus Missæ particeps fieri possunt, sunt in triplici ordine. In primo est Sacerdos. In secundo ii, qui actu aliquo Sacrificio Missæ cooperantur. In tertio cæteri omnes Christiani.

Sacerdos tribus modis participat de fructu Missæ.

Primò, *ratione officii*, & tanquam minister publicus: & hunc fructum, quem vocant specialem, tenetur Sacerdos applicare ei, pro quo celebrat, & à quo recipit stipendium; quia, cum tanquam publicus minister hunc recipiat fructum, debet eum dare communicati: &, quia est indifferens, applicare debet eundem vel huic, vel illi in particulari: & deficiente hac applicatione *ex intentione virtuali*, remansit applicatus sibi ipsi, vel thesauro Ecclesiæ. Secundò, *ratione personæ*, & tanquam persona privata: & hunc fructum, quem vocant specialissimum, non tenetur, imò (vt alii volunt) non potest applicare aliis, quia est effectus *ex opere operato* personalis, sicut est satisfactio Indulgentiæ, Absolutionis sacramentalis, & Communionis Eucharistiæ. Tertio, *ratione personæ ex opere operantis*, & hanc satisfactionem applicare potest.

Secundò, fructus ex opere operato sunt quoque particeps, qui aliquo modo cooperantur Missæ: & qui plus cooperatur, plus etiã participat. Sicq; plus lucrator ministrans Sacrificio Missæ, quam qui solum eidem assistit.

Tertio, participant etiam de fructu *ex opere operato* omnes fideles, viui & defuncti iuxta propriam eorum capacitatem: quis pro omnibus offertur, pro omnibus infallibiliter impetratur, *nisi ponant obicem*. Qui in peccato mortali constitutus est, recipit *ex opere operato* Gratiã sufficientem, aut efficacem, vt eliciat actus contritionis. Qui est in statu Gratiæ, recipit pariter Gratiã actualem, aut sufficientem, aut efficacem ad faciendos actus uentorios, satisfactorios & impetratorios. Satisfactionem duobus recipit modis: & *immediatè per modum solutionis*, ex satisfactionibus Christi in thesauro Ecclesiæ repositis: & *mediatè operando* actus satisfactorios Gratiã quoque, aut sufficientem, aut efficacem recipit ad detestanda peccata venialia. Postremò animæ existentes in Purgatorio recipiunt etiam fructum *ex opere operato* remissionis pœnæ, *per modum solutionis & immediatè*, absque yllò proprio earundem actu. In quo differt

differt defunctus à viuento, quod hic recipiat remissionem poenæ, non solum per modum absolutionis, sed etiam per modum impetrationis, impetrando vires, quibus satisfaciat: quamuis, si impetratio intelligatur in ordine ad satisfactionem Christi; cum illa applicatur, possit quoque effectus esse communis omnibus, & viuentibus, & animabus defunctorum. Et in hoc sensu viuens satisfactionem recipit tribus modis: nempe, *immediate* per satisfactionem Christi: *mediate*, operando actus satisfactorios: & *impetratiuè*, impetrando vires, quibus satisfaciat: defunctus duobus modis: videlicet, per modum absolutionis, & per modum impetrationis, applicando sibi satisfactionem Christi.

Peter aliquis; quis fructus correspondeat Christo tanquam Sacerdoti? Cui respondeo, Christum D.N. duobus modis considerari posse; primò consideratur, tanquam Offerens principalis, & tunc sicut est vna Oblatio Sacerdotis & Christi: ita quoque vnus est fructus, cuius applicationem Christus remisit Sacerdoti intentioni. Secundò potest considerari, veluti Offerens particularis, secundum oblationem personalem per proprium actum internum: & in hoc sensu proprium distinctumque recipit impetrationis fructum: & quando voluntas absoluta est, infallibilitè impetrat, pro quo vult.

Addunt nonnulli (veluti Scotus) quod habeat quoque fructum satisfactionis non quidem de nouo, sed applicando antiquam Crucis satisfactionem, cui vult, & pro quo vult. Cuius ratio esse potest, quia, sicut est proprius Sacerdos, non solum tanquam Offerens Vniuersalis: verum etiam tanquam particularis & personalis: ita quoque proprium habere debet fructum personalem, distinctum à fructu Sacerdotis, & ille est fructus remissionis poenæ, vt eam applicet, cui vult. Neque dicas; applicatio satisfactionis thesauri Ecclesiæ de lege ordinaria non fit, nisi per signa sensibilia Sacrificii, & Sacramentorum: neque, inquam, id dicas: quia ad consecrationem externam sensibilem per species & verba Sacerdotis concurrat etiam Christus cum instrumento Humanitatis suæ: & illud signum sensibile, quod sufficit, vt Christus sit reus Sacerdos, tanquam persona particularis; sufficit quoque, vt recipiat proprium ac distinctum Missæ fructum.

PRÆROGATIVA XIII.

*Est Sacrificium infinitum intensiue,
& extensiue.*

Hoc Sacrificium tale est, vbi proposui: quia, cum offeratur à Christo, tanquam à Causa & Offerente principali, vel à Sacerdote in persona Christi, quod idem est; idè propter infinitam dignitatem personæ offerentis Sacrificium habet infinitam intensiorem in actu primo, & quantum ad valorem: tamen in actu secundo, & in effectu finitum sit, propter finitam Sacerdotis applicationem. Pater æternus respiciendo Sacerdotem, non sinit in illius persona; sed transit ad Personam Christi in finitè dignam. Propter eandem rationem est infinitum *extensiue*, sicut & in actu secundo respectu Offerentium. Undè, si in infinitum hi multiplicarentur; in infinitum etiam cuilibet accresceret fructus finitus *intensiue* Sacrificii. Et ratio est, quia, vt supra insinuavi, quemadmodum multiplicantur offerentes, ita quoque actiones, quæ sunt rationes proximæ applicatiuæ satisfactionum, multiplicantur cæteròquin, qui in comitatu plurium personarum audiret Missam, minorem illius perciperet fructum, contra vsum & sensum Ecclesiæ. Sacerdos deinde, esto realiter non sit Christus, nihilominus est Christus *mysticè & representatiue* quare eundem habet effectum, eademque gaudet dignitate Christi. Undè hæc ei incumbit curâ, vt Christum non representet duntaxat in potestate consecratiuâ; verum etiam in vita & moribus.

PRÆROGATIVA XIV.

Est Sacrificium, & Sacramentum.

Quemadmodum eadem Sacerdotis actio simul est *Sacrificatio & Sacramentatio*; ita est simul Sacrificium, in quantum offertur in Dei gloriam, & est Sacramentum, in quantum sumitur in nostram vtilitatem. Necessariamque connectionem habent Sacrificium & Sacramentum: non quod Sacramentum sit pars essentialis Sacrificii, siquidem hoc perficitur in consecratione *solâ vtriusq; speciei* (cum quia Christus est principalis

Offerens, & Sacerdos solum verba consecrationis dicit in persona Christi; tum etiam, quia sola consecratio continet tam moralem, quam mysticam significationem, ut supra dictum est) sed quia Sacramentum conexum est cum Sacrificio veluti terminus, Sacerdos enim obligatus est, teneturque per Communionem seipsum reddere participem fructus Sacrificii. Et hic est ordo Divinae Providentiae, perfectaeque Charitatis: primo, ut quaeratur & promoveatur gloria Dei; secundo utilitas spiritualis propria; tertio utilitas spiritualis Proximorum. Prius debet ipse sumere, deinde ceteris dispensare: ut sit Divinorum dispensator, quorum prius ipse debet esse particeps. Praeterea quantum ad essentiam, primum est Sacramentum, quia in qualibet specie saluatur Sacramenti essentia, quae consistit in refectione, & in ratione cibi: essentia Sacrificii postulat consecrationem utriusque simul speciei, propter expressam Passionis Christi representationem. Secundo, quantum ad integritatem, simul sunt, quia refectio, ut sit completa & integra, requirit panem & vinum simul, nempe, Corpus & Sanguinem. Tertio, quantum ad effectum, praecedit effectus Sacrificii, qui consistit in fieri: quia consistit in actione, & effectus Sacramenti consistit in usu: tamen effectus Sacramenti etiam praecedere possit, esto non licite, si quis sumeret Hostiam consecratam ante vini consecrationem.

S. Dionys. e.
4.
S. T. 3. p. 2.
§ 2.

PRÆROGATIVA XV.

Est Sacrificium Figurativum.

Sicut Sacrificium Missae est secundum cultum internum, qui consistit in illa recognitione Divinae Excellentiae, propriaeque subiectionis, ut supra diximus; & secundum cultum externum, qui consistit in ritu Ecclesiastico, & aliud non est, quam usus caeremoniarum ad cultum Dei spectantium, & secundum Fidem: itaque quae in genere signi est figura Sacrificii futuri in Patria. Cultui interiori succedet visio clara, Amor, & Gaudium Beatificum Dei; & Cultui exteriori succedet Laus Dei.

S. Th. 1. 2.
q. 101.

Gaudium & lætitia inveniuntur in ea: gratiarum actio, *Isa. 56.*
 & vox laudis. Adhæc, cæremoniæ Ecclesiasticæ tres
 habere possunt significationes: moralem, allegoricam,
 anagogicam: veluti cæremonia illa, quâ aqua miscetur
 vino, primò, significat vñionem animæ cum Christo:
 secundò, emanationem Sanguinis & Aquæ ex latere
 Christi; tertio, introductionem in Gloriam, quæ Sacri-
 ficii finis est. Redundat aqua in Calicem,
 & salit in vitam æter-
 nam.

S. Ambrosi

F I N I S.

ALONSO DE
SIDER
TOMAS
ON

60
Ca
E
Inq
De
De
Co
I
I
I
I
I
I
I
De
F
F
F
F